

عبدالغنی برادر
(سمت راست)
ملا محمد رسول
رهبر گروه انشعابی
طالبان

سوی دیگر، به دلیل وجود یک دشمن مشترک و با هدف بیرون راندن ارتش متجاوز شوروی از خاک افغانستان دست در دست هم دادند. همکاری موفق پاکستان با گروه طالبان، این تصور را در پاکستانی‌ها ایجاد نمود که می‌توانند از این گروه برای تأمین منافع خود در افغانستان بهره‌برداری کنند، تصویری که البته با گذر زمان و به اعتراف خود مقامات پاکستانی غلط از آب درآمد. جمعیت قابل توجه قوم پشتون در داخل خاک پاکستان و همچنین تحصیل برخی از بدنه طالبان در مدارس دیوبندی مناطق شمال غربی پاکستان یکی از دلایل ایجاد این تصور در بین پاکستانی‌ها بود. اما بازخوانی نوع تعامل گروه طالبان با طرف پاکستانی، خصوصاً بعد از به قدرت رسیدن این گروه با فرار نیروهای متجاوز امریکایی از افغانستان و تشکیل امارت اسلامی، این حقیقت را نشان می‌دهد که طالبان نه تنها ابزاری برای تأمین منافع پاکستان نیست، بلکه می‌تواند در بسیاری از موارد منافع این کشور را نیز با تهدیداتی مواجه نماید.

یکی از بارزترین امارات وجود تضاد بین این گروه و دولت پاکستان - به عنوان کشوری که همواره کوشیده است تا با معرفی خود به عنوان تنها مسیر ارتباط و تعامل جهان با طالبان، جایگاه خود را در نزد متحدین غربی اش حفظ نموده و از کمک‌های مالی و نظامی آنها بهره‌مند گردد - دستگیری و زندانی نمودن رهبران طالبان توسط پاکستان و یا حتی تحویل ایشان به امریکا در دوران اشغال افغانستان توسط این کشور می‌باشد.

موضوعی که باعث گردید پاکستان در سال ۲۰۱۰ ملا عبدالغنی برادر، کسی که به عنوان مرد شماره دو و یکی از مهم‌ترین رهبران بنیان‌گذار طالبان شناخته می‌شود را دستگیر و برای نزدیک به یک دهه زندانی نماید تا هم وجهه خود را در مقابل امریکا مثبت نشان دهد و هم تسلط خود بر طالبان را گسترش داده و از اقدامات این گروه بدون هماهنگی با طرف پاکستانی جلوگیری به عمل آورد؛ کاری که گفته می‌شود ملا برادر در نظر داشت تا بدون اطلاع پاکستان صورت داده و به مذاکره با دولت اشرف غنی بپردازد.

ملا خیرالله خیرخواه، وزیر کنونی اطلاعات و فرهنگ افغانستان و وزیر کشور سابق این کشور، یکی دیگر از رهبران کلیدی طالبان بود که در سال ۲۰۰۲ توسط پاکستانی‌ها دستگیر و تحویل سازمان سیا گردید. او برای ۱۲ سال در زندان گوانتانامو محبوس بود.

علاوه بر این، تعداد زیادی از اعضای طالبان در دوران تجاوزگری امریکا در افغانستان توسط پاکستان دستگیر و زندانی گردیدند. در یک گزارش که توسط بازجویان ناتو در سال ۲۰۱۲ تهیه گردید، تصریح شده بود که زندانیان طالبان علاقه کمی به پاکستان نشان می‌دادند. این زندانیان در سطوح پایین و بالای رهبری طالبان، پاکستان را غیرقابل اعتماد، کنترل‌گرو تحقیرکننده توصیف نموده و ناراضی‌یتی خود را از تمایل پاکستان برای دستگیری فوری هریک